

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: F. von Lindeiner i B. Ehlers, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata B. Wägenbaura)

Przedmiot

Skarga, na podstawie art. 50a Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i art. 36.2 Protokołu w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i EBC załączonego do traktatu UE oraz traktatu FUE, wniesiona w pierwszej kolejności celem stwierdzenia nieważności sprawozdania z oceny skarżącej za 2015 r. oraz decyzji odmownej EBC z dnia 15 grudnia 2015 r. w sprawie przyznania jej awansu płacowego a także, o ile zajdzie taka potrzeba, stwierdzenia nieważności decyzji EBC z dnia 2 maja i 15 września 2016 r., oddalających odpowiednio odwołanie administracyjne i zażalenie skarżącej, a w drugiej kolejności celem naprawienia poniesionej przez skarżącą w jej ocenie szkody.

Sentencja

- 1) *Stwierdza się nieważność sprawozdania z oceny QB w sprawie oceny za 2015 r. oraz decyzji odmownej Europejskiego Banku Centralnego (EBC) z dnia 15 grudnia 2015 r. w sprawie przyznania QB awansu płacowego.*
- 2) *W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.*
- 3) *EBC pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez QB.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 22 z 23.1.2017.

Wyrok Sądu z dnia 13 listopada 2018 r. – Camomilla / EUIPO – CMT (CAMOMILLA)

(Sprawa T-44/17) ⁽¹⁾

Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy CAMOMILLA – Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy CAMOMILLA – Częściowe odrzucenie wniosku o unieważnienie – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego – Dowody – Skarga wzajemna – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 60 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Artykuł 57 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 64 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2017/1001)

(2019/C 16/48)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Camomilla Srl (Buccinasco, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Mussi i H. Chiappetta)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej (przedstawiciele: L. Rampini i J. Crespo Carrillo, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: CMT Compagnia manifatture tessili Srl (CMT Srl) (Neapol, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Franzosi, V. Jandoli, A. Stein i G. Rubino)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 listopada 2016 r. (sprawa R 2250/2015-5), dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między CMT a Camomilla

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarga wzajemna zostaje oddalona.
- 3) Camomilla Srl i CMT Compagnia manifatture tessili Srl (CMT) ponoszą, każda z nich, swoje własne koszty, jak również połowę kosztów Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 95 z 27.3.2017.

Wyrok Sądu z dnia 15 listopada 2018 r. – Mabrouk / Rada

(Sprawa T-216/17) ⁽¹⁾

Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji – Środki przyjęte wobec osób odpowiedzialnych za sprzeniewierzenie państwowych środków finansowych oraz osób i podmiotów, które są z nimi powiązane – Zamrożenie środków finansowych – Wykaz osób, podmiotów i organów, do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych – Pozostawienie nazwiska skarżącego w wykazie – Niewystarczająca podstawa faktyczna – Oczywisty błąd w ocenie – Naruszenie prawa – Zasada dobrej administracji – Rozsądny termin

(2019/C 16/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mohamed Marouen Ben Ali Ben Mohamed Mabrouk (Tunis, Tunezja) (przedstawiciele: adwokaci J.-R. Farthouat, N. Boulay i S. Crosby)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: V. Piessevaux i J. Kneale, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 263 TFUE i mające na celu stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/153 z dnia 27 stycznia 2017 r. zmieniającej decyzję 2011/72/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. 2017, L 23, s. 19), oraz decyzji Rady (WPZiB) 2018/141 z dnia 29 stycznia 2018 r. zmieniającej decyzję 2011/72/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. 2018, L 25, s. 38), w zakresie w jakim decyzje te dotyczą skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Mohamed Marouen Ben Ali Ben Mohamed Mabrouk zostaje obciążony własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 195 z 19.6.2017.